

skatterna och kronotionden under innevarande år komma att omsättas i penningar, så tager jag mig friheten, att, i likhet med hvad vid sistlidne riksdag blifvit föreslaget, föreslå att Riksdagen behagade besluta:

- 1:o att alla utaf svenska jorden utgående grundräntor och kronotionde skola aflösas enligt den förvandling i penningar, som bestämmes i Kongl. Kungörelsen den 25 Juli 1869, på det sätt, att 6 procent af deras kapitalbelopp årligen inbetalas, hvaraf 5 procent utgör ränta och 1 procent amortering;
- 2:o att öfverenskommelse träffas med allmänna hypoteksbanken och de särskilda hypoteksföreningarne i riket, att denna bank utfärdar obligationer till statsverket, motsvarande grundräntornas och kronotiondens kapitalvärde, löpande med 5 procents ränta och vanlig utlotning, emot det att staten öfverläter förmånsrätten till grundräntornas och kronotiondens uppbärande på hypoteksbanken på sätt som kan öfverenskommas;
- 3:o att dessa obligationer till Riksgälds-kontoret öfverlemnas för att göras fruktbarande på det sätt Riksdagen bestämmer.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Pehr Benjaminsson,
från Elfsborgs län.

N:o 49-

Af Herr Gunnar Eriksson: Om beviljande af anslag för omläggning af den s. k. Carl Johansvägen i Jemtland.

Oaktadt de fördelar, hvaraf provinsen Jemtland under senare åren kommit i åtjutande genom såväl nya vägars anläggning som omläggning af förut befintliga, återstår dock ännu mycket att i sagda hänseende göra; men hvad som för närva-

rande synnerligast påkallar både det allmännas och den enskildes uppmärksamhet härutinnan är den enda genom provinsen gående landsvägen till Norge, och nämnda vägs försättande i det skick, att samfärdseln emellan de båda brödralanden må kunna obehindradt fortgå. För ernäendet häraf erfordras, att denna väg omlägges å den delen af den gamla så kallade Carl Johans-vägen, som sträcker sig från gästgifvaregården Skalstugan till "Östre Suulsbro" i Norge. På ingen del af landsvägen till Norge äro hindren så stora som å denna, och orsaken härtill är att söka såväl i de svåra lutningsförhållandena, som äfven deruti att nämnda vägsträcka på en half mil är förlagd öfver ett naket högfjell, 2000 fot öfver hafvet, der vindarne hafva fritt spelrum, och der vid inträffande snöfall resande och formän ofta riskera lifvet, men i bästa fall blifva i flera dygn uppehållna. Dessa hinder för den allt mer och mer tilltagande samfärdseln emellan de båda brödralanden hafva länge varit öfverklagade, men hitintills har ingenting hufvudsakligt blifvit åtgjort från svenska sidan till deras undanrödjande, då deremot Kongl. norska Regeringen redan för flera år sedan lät verkställa undersökning för omläggning af den del af vägsträckan som faller inom norska området; och då af nämnda sträcka väg från Östre Suulsbro till "Sandvigen" vid riksgränsen på norska statens bekostnad anlades och blef förlagd på södra sidan om "Junsjön", skedde det uppenbarligen under antagande att, såsom en fortsättning häraf, väg framdeles skulle å svenska sidan anläggas emellan Sandvigen och Skalstugan. Att det från norsk sida påskyndades med denna väganläggning, på grund deraf att underhållet af gamla vägen var synnerligt betungande, emedan densamma besvärades af svåra backar och stigningsförhållanden, som i väsendtlig mån hindrade trafiken, torde, långt ifrån att berättiga till ett fördröjt tillmötesgående från svenska sidan, tvärtom böra påskynda ett sådant, helst vägens längd och underhåll på svenska sidan blefve ungefärligen enahanda från Skalstugan till riksgränsen, ehvad den gamla vägen bibehölles eller ny väg till Sandvigen i stället anlades, hvartill äfven kommer, att Carl Johans-vägen vid öfvergången af riksgränsen ligger cirka 500 fot högre än Sandvigen; och det torde ock hufvudsakligen hafva varit med afseende å dessa förhållanden, som, uppå derom hos Kongl. Maj:t gjord underdånig framställning, till disposition åt Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län anvisades af statsverket medel för undersöknings verkställande för omläggning af denna väglinie emellan Skalstugan och riksgränsen vid Sandvigen, och hvars anläggningskostnad dervid beräknades till 56,566 Rdr Rmt.

Behovvet kräfver alltså att den ifrågavarande vägen emellan Skalstugan och Östre Suulsbro försättes i samma goda skick som den för några år sedan fullbordade chausséen emellan nämnda bro och Levanger, och hvilket endast kan låta sig göra genom anläggandet af väg från Skalstugan till Sandvigen, derifrån, såsom förut är nämndt, väg redan är anlagd till meranämnda bro, och hvarigenom den högst väsendtliga fördelen skulle uppkomma, att med samma dragkraft kunde utan ökad

ansträngning fortskaffas dubbel tyngd mot hvad förhållandet nu är på vägen emellan Östre Suulsbro och Skalstugan, der lutningarne ofta uppgå till 4 på 5.

Med afseende å alla dessa förhållanden hade ock Kongl. Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader funnit den ifrågasatta väganläggningen vara af verkligt behof påkallad, och af sådan anledning uppfört densamma uti sitt till Kongl. Maj:t öfverlemnade underdåniga generalförslag för år 1870, och derföre föreslagit ett statsanslag af 56,000 R:dr R:mt, motsvarande $\frac{2}{3}$ af beräknade anläggningskostnaden, ehuru vederbörande statsdepartement då ej fann skäl att för anslagets vinnande derför begära Kongl. Maj:ts nådiga proposition till sistlidna års riksdag. I enlighet med hvad sålunda blifvit framställt vågar jag derföre vördsamt föreslå, att Riksdagen behagade anslå till omläggning af så kallade Carl Johans-vägen i Jemtland från Skalstugan till riksgränsen vid "Sandvigen" i Norge ett statsanslag af 56,000 R:dr R:mt att utgå med hälften under år 1872 och andra hälften 1873.

Om remiss häraf till Statsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1874.

Gunnar Eriksson,
från Jemtlands län.

Statsutskottet torde från Kongl. Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader infordra der tillgängliga plan och kostnadsförslag.

N:o 50.

Af Herr Magnus Jonsson från Gefleborgs län: Om förhöjning i legan för kronoskjuts.

Som kronoskjutsens medelbara bestridande är och måhända bör förblifva ett med jorden följande onus, torde det äfven vara obestridligt såväl som med rättvisa